

BENDROJO TEISMO (septintoji išplėstinė kolegija) NUTARTIS

2011 m. rugsėjo 6 d.*

Byloje T-18/10

Inuit Tapiriit Kanatami, įsteigta Otavoje (Kanada),

Nattivak Hunters and Trappers Association, įsteigta Kikiktardžuake (Kanada),

Pangnirtung Hunters and Trappers' Association, įsteigta Pangnirtunge (Kanada),

Jaypootie Moesiesie, gyvenantis Kikiktardžuake,

Allen Kooneeliusie, gyvenantis Kikiktardžuake,

Toomasie Newkingnak, gyvenantis Kikiktardžuake,

* Proceso kalba: anglų.

David Kuptana, gyvenantis Ulukhaktok (Kanada),

Karliin Aariak, gyvenanti Ikaluite (Kanada),

Efstathios Andreas Agathos, gyvenantis Atėnuose (Graikija),

Canadian Seal Marketing Group, įsteigta Kvebeke (Kanada),

Ta Ma Su Seal Products, Inc., įsteigta Cap-aux-Meules (Kanada),

Fur Institute of Canada, įsteigtas Otavoje,

NuTan Furs, Inc., įsteigta Katalinoje (Kanada),

GC Rieber Skinn AS, įsteigta Bergene (Norvegija),

Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), įsteigta Nūke, Grenlandijoje (Danija),

Johannes Egede, gyvenantis Nūke,

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), įsteigta Nūke,

iš pradžių atstovaujami advokatų J. Bouckaert, M. van der Woude ir H. Viaene, vėliau –
advokatų J. Bouckaert ir H. Viaene,

ieškovai,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą I. Anagnostopoulou ir L. Visaggio,

ir

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Moore ir K. Michael,

atsakovus,

palaikomus

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer ir M. Noort,

bei

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos É. White, P. Oliver ir J.-B. Laignelot,
vėliau É. White, P. Oliver ir K. Mifsud-Bonnici,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos
reglamentą (EB) Nr. 1007/2009 dėl prekybos produktais iš ruonių (OL L 286, p. 36),

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich, teisėjai F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białycka,
M. Prek (pranešėjas) ir A. Popescu,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Aplinkybės, procesas ir šalių reikalavimai

- 1 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1007/2009 dėl prekybos produktais iš ruonių (OL L 286, p. 36, toliau – ginčijamas reglamentas), kurio tikslas, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, nustatyti suderintas taisykles, susijusias su produktų iš ruonių pateikimu į rinką.
- 2 2010 m. sausio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu pareiškimu ieškovai *Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede ir Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat* (KNAPK) pateikė šį ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.
- 3 2010 m. vasario 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu ieškovai pateikė Bendrojo Teismo pirmininkui prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo prašė sustabdyti ginčijamo reglamento vykdymą.
- 4 Parlamentas ir Taryba per nustatytą terminą pateikė savo pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

- 5 2010 m. balandžio 30 d. Nutartimi *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą* (T-18/10 R) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

- 6 Atitinkamai 2010 m. gegužės 20 ir 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais atskirais dokumentais Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pateikė prieštaravimus dėl priimtumo.

- 7 Atitinkamai 2010 m. gegužės 31 ir 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Nyderlandų Karalystė ir Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Parlamento ir Tarybos reikalavimų. Ieškovai ir Parlamentas per nustatytą terminą pateikė savo pastabas dėl šių prašymų. Taryba savo pastabų nepateikė.

- 8 2010 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Taryba paprašė pašalinti iš bylos ieškinio A7 priedą, kurį sudaro 2009 m. vasario 18 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonė dėl Parlamento ir Tarybos reglamento dėl prekybos produktais iš ruonių pasiūlymo, pateikta Komisijos (COM (2008) 469 galutinis, 2008 m. liepos 23 d. sprendimas), ir šios nuomonės ištrauką, esančią ieškinio 46 punkte.

- 9 2010 m. liepos 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Parlamentas pateikė savo pastabas dėl Tarybos prašymo pašalinti iš bylos dokumentus.

- 10 2010 m. liepos 6 d. Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutartimi leido Nyderlandų Karalystei ir Komisijai įstoti į bylą.

- 11 2010 m. liepos 13 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl Parlamento ir Tarybos pateiktų prieštaravimų dėl priimtinumų.
- 12 2010 m. rugpjūčio 19 ir 20 d. Nyderlandų Karalystė ir Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus, susijusius vien su prieštaravimais dėl priimtinumų.
- 13 2010 m. liepos 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu prašymu ieškovai, išskyrus vieną iš jų, pateikė dar vieną prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, grindžiamą SESV 278 ir 279 straipsniais, taip pat Procedūros reglamento 109 straipsniu, kuriame jie Bendrojo Teismo pirmininko prašė sustabdyti ginčijamo reglamento vykdymą tol, kol Bendrasis Teismas išnagrinės ieškinį dėl to paties reglamento panaikinimo.
- 14 2010 m. rugpjūčio 19 d. Nutartimi *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą* (T-18/10 R II) Bendrojo Teismo pirmininkas sustabdė produktų iš ruonių tiekimo rinkai ribojamųjų sąlygų pagal ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalį, kiek jos susijusios su ieškovais, vykdymą tol, kol bus priimta ši procedūra dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones užbaigianti nutartis.
- 15 2010 m. rugsėjo 7 d. Parlamentą, Tarybą ir Komisiją pateikė savo pastabas dėl antrojo prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Nyderlandų Karalystė savo pastabų nepateikė.
- 16 2010 m. spalio 5 d. ieškovai pateikė prašymą pagal Procedūros reglamento 129 straipsnį dėl 14 punkte minėtos 2010 m. rugpjūčio 19 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą* išaiškinimo.

- 17 Atitinkamai 2010 m. spalio 14, 18 ir 13 d. Parlamentas, Taryba ir Komisija pateikė savo pastabas dėl šio prašymo.
- 18 2010 m. spalio 19 d. Bendrojo Teismo pirmininkas nutartimi *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą* (T-18/10 RII-INTP) atmetė prašymą dėl išaiškinimo kaip nepriimtina.
- 19 2010 m. spalio 25 d. Nutartimi *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą* (T-18/10 R II, šiuo metu nagrinėjama apeliacine tvarka) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė antrąjį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 20 Atskirais dokumentais, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai atitinkamai 2010 m. spalio 6 ir 14 d., Taryba ir Komisija pateikė prašymą perduoti bylą nagrinėti didžiajai kolegijai. Tuo atveju, jei šis prašymas būtų atmestas ir kiek tai susiję su bylos esme, Komisija paprašė perduoti bylą nagrinėti penkių teisėjų kolegijai.
- 21 2010 m. spalio 26 d. Bendrasis Teismas, atsižvelgęs į šiuos prašymus ir Procedūros reglamento 51 straipsnio 1 dalies antros pastraipos tekstą, nusprendė perduoti bylą nagrinėti septintajai išplėstinei kolegijai.
- 22 2010 m. spalio 19 d. ieškovai ir Parlamentas pateikė savo pastabas dėl Nyderlandų Karalystės ir Komisijos pateiktų įstojimo į bylą paaiškinimų, susijusių vien su prieštaravimais dėl priimtimumo.

23 2011 m. vasario 8 d. laišku Bendrasis Teismas paragino šalis atsakyti į klausimą dėl ieškovų tiesioginės sąsajos su ginčijamu reglamentu. Ieškovai, Parlamentas, Taryba ir Komisija į šį klausimą atsakė per nustatytą terminą. Nyderlandų Karalystė nepateikė atsakymo į Bendrojo Teismo klausimą.

24 Ieškinyje ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtinu,
- panaikinti ginčijamą reglamentą,
- priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

25 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
- tuo atveju, jeigu nebūtų patenkintas ankstesnis reikalavimas ir jis atmestų prieštaravimą dėl priimtimumo arba atidėtų šio klausimo sprendimą, vadovaujantis Procedūros reglamento 114 straipsnio 4 dalimi nustatyti jam ir Tarybai terminą, per kurį jie galėtų pateikti atsiliepimą į ieškinį,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

26 Nyderlandų Karalystė ir Taryba Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

27 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

28 Pastabose dėl prieštaravimų dėl priimtimumo ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— prieštaravimus dėl priimtimumo išnagrinėti nagrinėjant bylą iš esmės,

— tuo atveju, jei nebūtų patenkintas pirmesnis reikalavimas, pripažinti ieškinį priimtinu,

- bet kuriuo atveju priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas,

- nurodyti Nyderlandų Karalystei ir Komisijai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- ²⁹ Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 ir 4 dalis, jeigu šalis to prašo, Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtumo, nenagrinėdamas bylos iš esmės.
- ³⁰ Be to, pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį Bendrasis Teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali, išklausęs šalis, nuspręsti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą. Sprendimas priimamas laikantis šio reglamento 114 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų.
- ³¹ Vadovaujantis Procedūros reglamento 114 straipsnio 3 dalimi, išskyrus atvejus, kai Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Šiuo atveju Bendrasis Teismas mano, kad išnagrinėjęs bylos medžiagą jis gavo pakankamai informacijos ir nusprendžia, kad nereikia pradėti žodinės proceso dalies.

Dėl SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos taikymo

- 32 Reikia pastebėti, kad ginčijamas reglamentas priimtas remiantis EB sutartimi (EB 95 straipsnis), o ieškinys buvo pateiktas įsigaliojus ESV sutarčiai.
- 33 Šalys mano, kad šio ieškinio priimtumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 34 Šiuo klausimu primintina, kad kalbant apie taisyklių, kuriose įtvirtintos privataus asmens Europos Sąjungos teisme pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtumo sąlygos, taikymą laiko atžvilgiu, reikia pažymėti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog, pirma, vadovaujantis principu *adage tempus regit actum*, ieškinio priimtumo klausimas turi būti sprendžiamas remiantis jo pateikimo dieną galiojusiomis taisyklėmis, ir, antra, ieškinio priimtumo sąlygos vertinamos ieškinio pareiškimo momentu, t. y. kai pateikiamas ieškinys (žr. 2010 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo nutarčių *Norilsk Nickel Harjavalta ir Umicore prieš Komisiją*, T-532/08, Rink. p. II-3959, 70 punktą ir *Etimine ir Etiproducs prieš Komisiją*, T-539/08, Rink. p. II-4017, 76 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).
- 35 Nagrinėjamu atveju, ieškinio pareiškimo momentu jo priimtumo sąlygos buvo reglamentuojamos SESV 263 straipsniu. Todėl, atsižvelgiant į ankstesniame punkte primintą teismo praktiką, šio ieškinio priimtumo klausimas turi būti sprendžiamas remiantis šiuo straipsniu.

Dėl šio ieškinio priimtinum

- 36 Parlamentas ir Taryba, palaikomi Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, nurodo tris nepriimtumo pagrindus, atitinkamai susijusius su tuo, kad ginčijamas reglamentas nėra reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas, jame numatytos įgyvendinančios priemonės ir kad jis nėra konkrečiai susijęs su ieškovais.
- 37 Ieškovai prieštarauja Parlamento ir Tarybos, palaikomų Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, reikalavimams.

Dėl sąvokos „reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas“, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą

- 38 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių“.
- 39 Pažymėtina, kad, nors šioje nuostatoje palyginti su EB sutartimi numatyta naujovė dėl galimybės kreiptis į Sąjungos teismą, t. y. nuo šiol fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių, sąvoka „reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas“ SESV sutartyje nėra apibrėžta.

- 40 Tad, siekiant nuspręsti dėl šio ieškinio priimtumo, reikia atlikti šios nuostatos pažodinių, istorinių ir teleologinių aiškinimą.
- 41 Pirma, reikia priminti, kad pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą fiziniams ir juridiniams asmenims buvo leidžiama pareikšti ieškinius dėl sprendimų kaip individualaus pobūdžio teisės aktų bei dėl visuotinio taikymo aktų, kaip antai reglamentų, kurie šį asmenį paveikia dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip individualizuoja analogiškai asmeniui, kuriam skirtas sprendimas (šiuo klausimu žr. 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223, ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą).
- 42 SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, nors joje nėra žodžio „sprendimas“, apima šias dvi galimybes ir prideda trečiąją. Pagal ją leidžiama pareikšti ieškinį dėl individualaus pobūdžio aktų, dėl visuotinio taikymo aktų, kurie tiesiogiai ir konkrečiai susiję su fiziniu ar juridiniu asmeniu, bei dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių. Remiantis žodžių junginio „reglamentuojančio pobūdžio“ bendra prasme matyti, kad ši trečia galimybė taip pat apima visuotinio taikymo aktus.
- 43 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad ši galimybė apima ne visus visuotinio taikymo aktus, o tik ribotą jų kategoriją, t. y. reglamentuojančio pobūdžio aktus.
- 44 Iš tikrųjų SESV 263 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytos kelios Sąjungos aktų, kurių teisėtumo kontrolė gali būti atliekama, kategorijos, būtent, pirma, įstatymo galią turintys teisės aktai ir, antra, kiti privalomi aktai, galintys turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, kurie gali būti individualaus pobūdžio arba visuotinio taikymo teisės aktai.

- 45 Remiantis tuo, darytina išvada, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, aiškinant kartu su jos pirma pastraipa, numatyta, jog fizinis arba juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų, taip pat dėl, pirma, visuotinio taikymo įstatymo galią turinčio arba reglamentuojančio pobūdžio akto, kuris su juo susijęs tiesiogiai ir konkrečiai, ir, antra, tam tikrų visuotinio taikymo aktų, t. y. reglamentuojančio pobūdžio aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių.
- 46 Be to, toks žodžių junginio „reglamentuojančio pobūdžio“ ir lygiaverčių terminų, vartojamų skirtingose SESV kalbinėse versijose, aiškinimas priešinant terminui „įstatymo galią turintis“ matyti taip pat iš kelių kitų SESV nuostatų, visų pirma SESV 114 straipsnio, kuriame kalbama apie „valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų“ derinimą.
- 47 Šiuo atžvilgiu atmestinas ieškovų argumentas, kad Parlamento ir Tarybos siūlymu, kuris buvo išdėstytas šios nutarties 42–45 punktuose, skirtumas tarp įstatymo galią turinčių ir reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų yra tas, kad prieš pirmas dvi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas galimybes apimančią terminą „teisės aktų“ papildomai nurodomas pažymins „įstatymo galią turintys“. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šios nutarties 45 punkte padarytos išvados, terminas „teisės aktai“ apimdamas šias dvi pirmas galimybes be fiziniam arba juridiniam asmeniui skirtų teisės aktų apima visus įstatymo galią turinčius arba reglamentuojančio pobūdžio teisės aktus, susijusius su juo tiesiogiai ir konkrečiai. Konkrečiai kalbant, įstatymų galią turintys ir reglamentuojančio pobūdžio teisės aktai, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių, patenka į pastarosios galimybės taikymo sritį.
- 48 Be to, reikia pažymėti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovai, iš sakinio SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje paskutiniojo dėmens teksto matyti, kad valstybių narių tikslas buvo ne apriboti šios nuostatos taikymo sritį vien deleguotaisiais teisės aktais, kaip jie suprantami pagal SESV 290 straipsnį, bet apskritai ją taikyti reglamentuojančio pobūdžio teisės aktams.

- 49 Antra, šios nutarties 42–45 punktuose nurodytą SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos išaiškinimą patvirtina šios nuostatos, kuri iš pradžių buvo pasiūlyta kaip Sutarties dėl Konstitucijos Europai projekto III–365 straipsnio ketvirta pastraipa, priėmimo procesas Iš tikrųjų pirmiausia iš 2003 m. gegužės 12 d. Konvento prezidiumo lydraščio (Europos konvento sekretoriatas, CONV 734/03) matyti, kad nepaisant siūlomo EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos pakeitimo, mat Konstitucijoje Europai nurodyti „bendro taikymo aktai“, prezidiumas pasirinko kitą terminą, būtent „reglamentuojančio pobūdžio teisės aktai“. Kaip matyti iš šiame punkte minėto lydraščio, tokia formuluotė leistų „atskirti įstatymo galią turinčius teisės aktus nuo reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų ir taip įtvirtintų ribotą galimybę privatiems asmenims pareikšti ieškinius dėl įstatymo galią turinčių teisės aktų (kuriems tebetaikytina „tiesioginės ir konkrečios sąsajos“ sąlyga)“.
- 50 Trečia, dėl pasirinktos tokios SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos formuluotės konstatuotina, kad šia nuostata siekiama leisti fiziniam ir juridiniam asmeniui pareikšti ieškinį dėl įstatymo galią turinčiais teisės aktais nesančių visuotinio taikymo teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių, ir taip išvengti atvejų, kai toks asmuo turėtų pažeisti teisę tam, kad turėtų galimybę kreiptis į teismą (žr. minėtą Konvento prezidiumo lydraštį). Tad, kaip matyti iš ankstesniuose punktuose išdėstytos analizės, SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa neleidžiama pareikšti ieškinio dėl visų teisės aktų, atitinkančių tiesioginės sąsajos ir įgyvendinimo priemonių nebuvimo kriterijus, nei dėl visų šiuos kriterijus atitinkančių visuotinio taikymo teisės aktų, o tik dėl vienos konkrečios šių teisės aktų kategorijos, būtent reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų. Tad ieškinio dėl įstatymo galią turinčių teisės aktų panaikinimo priimtinumą sąlygos yra griežtesnės nei tuo atveju, kai ieškinyje pareiškiamas dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės akto.
- 51 Šios išvados nepaneigia ir ieškovų argumentai dėl teisės į veiksmingą teisminę gynybą, konkrečiai atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 303, 2007, p. 1) 47 straipsnį. Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismo praktiką Sąjungos

teismas negali, neviršydamas savo kompetencijos, taip aiškinti tiesiogiai Sutartyje numatytų sąlygų, kuriomis privatus asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamento, kad nuo jų būtų nutolta, net ir atsižvelgiant į veiksmingos teisminės gynybos principą (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Rink. p. I-3425, 36 punktą ir 2007 m. sausio 9 d. Bendrojo Teismo nutarties *Lootus Teine Osaiühing prieš Tarybą*, T-127/05, 50 punktą).

- 52 Taip pat atmestinas ieškovų argumentas, kad pareiga „plačiau“ aiškinti SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą taip pat matyti iš dviejų Jungtinių Tautų sistemoje priimtų tarptautinių konvencijų: 1998 m. birželio 25 d. Orhuse pasirašytos Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais bei 1992 m. birželio 5 d. Rio de Žaneire pasirašytos Biologinės įvairovės konvencijos.
- 53 Pirma, nors ieškovai nurodo, kad SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa turi būti aiškinama pagal šias dvi konvencijas, jie nenurodo, kaip konkrečiai skirtingos priimtumo sąlygos, kaip jos suprantamos pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, turi būti aiškinamos atsižvelgiant į nurodytas tarptautines normas, o jų argumentai pernelyg bendri ir nereikšmingi minėtoms priimtumo sąlygoms.
- 54 Antra, teismo praktika, kuria šiuo klausimu remiasi ieškovai (1998 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bettati*, C-341/95, Rink. p. I-4355, 20 punktas ir 2004 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bellio Flli*, C-286/02, Rink. p. I-3465, 33 punktas), susijusi su Sąjungos teismo pareiga tuo atveju, kai į jį kreipiamasi dėl antrinės Sąjungos teisės teksto galiojimo, šį klausimą nagrinėti atsižvelgiant ir į tarptautinę teisę.

- 55 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad Sutartyje nustatyta išsami teisių gynimo būdų ir procedūrų sistema tam, kad būtų galima atlikti institucijų teisės aktų teisėtumo kontrolę, kuri patikėta Sąjungos teismui (šiuo klausimu žr. 41 punkte minėto Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 40 punktą). Nuo šių pirminės Sąjungos teisės normų negalima nukrypti remiantis nurodytomis tarptautinių konvencijų nuostatomis (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 306–308 punktus bei 2007 m. rugsėjo 17 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04, Rink. p. II-3601, 798 punktą).
- 56 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad „reglamentuojančio pobūdžio teisės akto“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, turi būti aiškinama kaip apimanti bet kuri visuotinio taikymo teisės aktą, jeigu tai nėra įstatymo galią turintis teisės aktas. Tad fizinis arba juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl įstatymo galią turinčio teisės akto panaikinimo tik jeigu jis yra su juo tiesiogiai ir konkrečiai susijęs.

Dėl ginčijamo reglamento kvalifikacijos

- 57 Atsižvelgiant į šios nutarties 56 punkte padarytą išvadą dėl SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos aiškinimo, reikia nustatyti, ar šiuo atveju ginčijamas reglamentas kvalifikuotinas įstatymo galią turinčiu teisės aktu, ar reglamentuojančio pobūdžio teisės aktu.
- 58 Tad ginčijamą reglamentą reikia kvalifikuoti atsižvelgiant į SESV numatytas teisės aktų rūšis.
- 59 Ginčijamas reglamentas priimtas remiantis EB 95 straipsniu pagal EB 251 straipsnyje numatytą bendrą sprendimo priėmimo procedūrą.

- 60 Šiuo atžvilgiu iš SESV 289 straipsnio 1 ir 3 dalių matyti, kad teisės aktai, priimti pagal „įprasta teisėkūros procedūra“ vadinamą SESV 294 straipsnyje numatytą procedūrą, yra įstatymo galią turintys teisės aktai.
- 61 Tad, kadangi SESV 294 straipsnyje nustatyta procedūra iš esmės pakartoja tą, kuri buvo nustatyta EB 251 straipsnyje, konstatuotina, kad pagal ESV sutartyje numatytų teisės aktų rūšių sistemą ginčijamas reglamentas kvalifikuotinas kaip įstatymo galią turintis teisės aktas.
- 62 Šiuo klausimu ieškovai nurodo, kad akto pobūdį lemia ne tai, kaip jis buvo priimtas, o jo taikymas – konkrečiai ar visuotinai. Atsižvelgiant į savo taikymą reglamentas gali būti arba nebūti kvalifikuojamas reglamentuojančio pobūdžio aktu. Be to, pažymintys „reglamentuojančio pobūdžio“ turi būti aiškinamas pagal savo bendrą prasmę, t. y. apibrėžiantis teisės aktą, kuriame siekiama nustatyti bendrai taikomas taisykles.
- 63 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką reglamento ir sprendimo atskyrimo kriterijaus reikia ieškoti atsižvelgiant į tai, ar aptariamas aktas taikomas visuotinai ar ne. Aktas yra taikomas visuotinai, jeigu jis taikomas objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir jei daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (žr. 2009 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo nutarties *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore prieš Komisiją*, T-313/08, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 64 Ši teismo praktika konkrečiai yra susijusi su EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos antra dalimi, pagal kurią fiziniam ar juridiniam asmeniui suteikiama teisė pareikšti ieškinį dėl aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję. Šia nuostata, kaip ji aiškinama teismo praktikoje, buvo siekiama visų pirma užtikrinti, kad vien pasirinkdamos reglamento formą Sąjungos institucijos negalėtų atimti iš privataus asmens galimybės pareikšti ieškinį dėl tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijusio sprendimo, bei nustatyti, kad formos pasirinkimas negali pakeisti akto pobūdžio (žr. 63 punkte

minėtos Nutarties *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore prieš Komisiją* 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 65 Tačiau šiuo atveju nesutariama ne dėl ginčijamo reglamento visuotinio taikymo, o dėl jo kvalifikacijos reglamentuojančio pobūdžio teisės aktu. Nors norint atskirti, ar tai yra visuotinio taikymo ar individualaus pobūdžio teisės aktas reikia atsižvelgti į galimą atitinkamo teisės akto visuotinį taikymą, pagal ESV sutartį įstatymo galią turinčiu teisės aktu arba reglamentuojančio pobūdžio teisės aktu jis kvalifikuojamas atsižvelgiant į jo priėmimo procedūrą (teisėkūros arba ne).
- 66 Atsižvelgiant į „reglamentuojančio pobūdžio teisės akto“ sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, išaiškinimą, nurodytą šios nutarties 41–56 punktuose, ir į išvadą, kad ginčijamas reglamentas nėra reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, darytina išvada, kad šis ieškinys negali būti pripažintas priimtiniu remiantis sakiniu SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje paskutiniu juo dėmeniu. Šiomis aplinkybėmis nereikia nustatyti, ar ginčijamame reglamente nustatomos įgyvendinimo priemonės.
- 67 Tad reikia išnagrinėti, ar ieškovai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su ginčijamu reglamentu.

Dėl ieškovų tiesioginės sąsajos

- 68 Prieštaravimuose dėl priimtimumo Parlamentą ir Tarybą, palaikomi Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, nenurodė nepriimtimumo pagrindo, susijusio su tiesioginės sąsajos nebuvimu, išskyrus vieną Parlamento prieštaravime dėl priimtimumo nurodytą užuominą šiuo klausimu, kuri nėra išplėta.

- 69 Kadangi ieškinio priimtumo sąlygos yra viešosios tvarkos išlyga, kuria grindžiami pagrindai dėl nepriimtumo (1987 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo nutarties *d. M. prieš Tarybą ir CES*, 108/86, Rink. p. 3933, 10 punktas; taip pat žr. 2008 spalio 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo *TV 2/Danmark ir kt. prieš Komisiją*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink. p. II-2935, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), Bendrasis Teismas turi *ex officio* išnagrinėti, ar tenkinama SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta tiesioginės sąsajos sąlyga.
- 70 Ieškovai, Parlamentas ir Taryba bei Komisija šiuo klausimu nuomones išreiškė atsakydami į 2011 m. vasario 8 d. Bendrojo Teismo pateiktą klausimą (žr. 23 punktą).
- 71 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tiesioginė sąsaja su privačiu asmeniu reiškia, pirma, kad ginčijamas Sąjungos aktas tiesiogiai veikia šio asmens teisinę padėtį ir, antra, nepalieka jokios diskrecijos asmenims, kuriems jis skirtas ir kurie atsakingi už jo įgyvendinimą, kuris yra vien automatinio pobūdžio ir kyla tik iš Sąjungos teisės normų, netaikant kitų tarpinių nuostatų (žr. 51 punkte minėtos Nutarties *Lootus Teine Osaiuhing prieš Tarybą* 39 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).
- 72 Iš šios teismo praktikos aiškiai matyti, jog tam, kad teisės aktas galėtų būti kvalifikuojamas kaip tiesiogiai susijęs su fiziniu arba juridiniu asmeniu, turi būti tenkinamos dvi kumuliacinės sąlygos (2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo nutarties *ICO Services prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-441/08, 56 punktas).
- 73 Šiuo klausimu konstatuotina, kad tarpinės nuostatos, apie kurias kalbama šitos nutarties 71 punkte nurodytoje teismo praktikoje, atitinka tas, kurios turi būti priimtoms nacionaliniu arba Sąjungos lygmenyse.

- 74 Šiuo atveju, pirma, primintina, jog ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalyje, kuri yra jo pagrindinė nuostata, numatyta, kad „pateikti į rinką produktus iš ruonių leidžiama tik tada, kai jie pagaminti iš ruonių, kuriuos tradiciškai medžioja [inuitų] ir kitos čiabuvių bendruomenės pragyvenimui“.
- 75 Tad ginčijamas reglamentas tiesiogiai veikia teisinę padėtį vien tų ieškovų, kurie dalyvauja teikiant Sąjungos rinkai produktus iš ruonių. Iš tikrųjų pagal šį reglamentą visiškai nedraudžiama nei ruonių medžioklė, kuri, be to, yra nesusijusi su Sąjungos rinka, nei produktų iš ruonių, kuriais neprekiuojama, naudojimas ar vartojimas. Tad pažymėtina, kad, nors negalima atmesti galimybės, jog dėl ginčijamame reglamente numatyto bendrojo draudimo teikti rinkai bus paveikta asmenų, dalyvaujančių aukštesnėje ir žemesnėje šių produktų tiekimo rinkoje, veikla, tačiau negalima laikyti, jog tai tiesiogiai lemia tokį poveikį (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo nutarties *Bonino ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-40/04, Rink. p. II-2685, 56 punktą). Be to, kalbant apie galimas šio draudimo ekonomines pasekmes, primintina, kad pagal teismo praktiką jos susijusios ne su teisine situacija, o tik su ieškovų faktine situacija (šiuo klausimu žr. 2000 m. birželio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Salamander ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-172/98, T-175/98-T-177/98, Rink. p. II-2487, 62 punktą).
- 76 Antra, iš ginčijamo reglamento 3 straipsnio 4 dalies, aiškinamos kartu su jo 5 straipsnio 3 dalimi, matyti, kad „[3 straipsnio] įgyvendinimo priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant naujomis, turi būti tvirtinamos“ pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124), 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Be to, iš ginčijamo reglamento 17 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisijai, be kita ko, reikia suteikti įgaliojimus „nustatyti

sąlygas, kuriomis leidžiama pateikti į rinką produktus iš ruonių, kuriuos tradiciškai medžioja inuitų ir kitos čiabuvių bendruomenės pragyvenimui“.

77 Reikia pastebėti, kad, nors galima laikyti, kad, remiantis šia ginčijamo reglamento nuostata, draudžiama rinkai tiekti produktus, kurie pripažinti nesančiais iš ruonių, kuriuos tradiciškai medžioja inuitai ir kitos čiabuvių bendruomenės pragyvenimui, nenustatytos šių produktų tiekimo rinkai sąlygos, galinčios atitikti šias sąlygas.

78 Iš tikrųjų ginčijamame reglamente nepatikslinama, kas yra jo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos „kitos čiabuvių bendruomenės“ ir visiškai nepaiškinami tradicinės medžioklės būdai pragyvenimui, ar kaip bus nustatoma inuitų ir kitų čiabuvių bendruomenių kilmė. Tad, kiek tai susiję su produktais, kuriems gali būti taikoma išimties tvarka, nacionalinės institucijos negali taikyti ginčijamo reglamento nesant įgyvendinimo reglamentu nustatytų įgyvendinimo priemonių, kuriomis būtent ir būtų nustatytos sąlygos, kuriomis šiuos produktus leidžiama tiekti rinkai (ginčijamo reglamento 17 konstatuojamoji dalis). Vadinasi, šia nuostata nenustatomas išsamus reglamentavimas, kurio savaime pakanka ir dėl kurio nebereikia priimti jokios įgyvendinančios nuostatos, galintis būti tiesiogiai susijęs su privačiais asmenimis (šiuo klausimu žr. 1986 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą*, 294/83, Rink. p. 1339, 31 punktą). Ieškovų situacija, kuriai taikytina aptariama išimtis, gali būti įvertinta vien remiantis ginčijamo reglamento įgyvendinimo priemonėmis.

79 Tad konstatuotina, kad ginčijamas reglamentas veikia vien teisinę padėtį tų ieškovų, kurie dalyvauja pateikiant į Sąjungos rinką produktus iš ruonių ir kurie susiję su bendru draudimu tiekti šiuos produktus rinkai. Tačiau taip nėra ieškovų, kurių veikla nėra susijusi su šių produktų tiekimu rinkai, ir (arba) tų, kurie patenka į ginčijamu

reglamentu numatytos išimties taikymo sritį, atveju, nes tiekti Sąjungos rinkai produktus iš ruonių, kuriuos tradiciškai medžioja inuitai ir kitos čiabuvių bendruomenės pragyvenimui, iš esmės leidžiama.

80 Konkrečiau kalbant, pirma, pirmoji ieškovų grupė, būtent inuitų kilmės ruonių medžiotojai ir gaudytojai, bei antroji ieškovų grupė, apimanti jų interesus atstovaujantis organizacijos, negali būti laikomos dalyvaujančiomis teikiant rinkai iš ruonių pagamintus produktus.

81 Šioms dviem ieškovų grupėms priskirtina Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana ir Johannes Egede, taip pat nacionalinė Kanados organizacija *Inuit Tapirriit Kanatami*, atstovaujanti ir propaguojanti inuitų interesus, nacionalinė Grenlandijos organizacija ICC, atstovaujanti ir propaguojanti šių tautų interesus, *Pangnirtung* regione gyvenančių inuitų, užsiimančių medžiokle ir skerdimu, interesus siekianti propaguoti ir apsaugoti organizacija *Pangnirtung Hunters' and Trapper's Association*, *Broughton* salos regione gyvenančių inuitų, užsiimančių tokia veikla, interesus propaguojanti ir sauganti organizacija *Nattivak Hunters and Trappers Association* ir inuitus medžiotojus ir žvejus, bet ne Grenlandijos inuitus, atstovaujanti KNAPK.

82 Antra, Karliin Aariak užsiima iš ruonių pagamintų produktų perdirbimu, būtent, iš ruonių odos pasiūtos aprangos kūrimu ir pardavimu. Tačiau iš ieškinio bei ieškovų pastabų dėl prieštaravimų dėl priimtino matyti, kad ji taip pat priklauso inuitų bendruomenei. Kadangi K. Aariak niekur nenurodo, kad užsiima kitų produktų, o ne tų, kuriems taikoma čia aptariama išimtis, tiekimu rinkai, ji negali būti laikoma tiesiogiai susijusi su ginčijamu reglamentu.

- 83 Trečia, Efstathios Andreas Agathos yra gydytojas, atliekantis klinikinius bandymus dėl ruonių širdies vožtuvų panaudojimo medicinoje, ir todėl jis neužsiima iš ruonių pagamintų produktų tiekimu rinkai.
- 84 Ketvirta, tas pats taikytina *Fur Institute of Kanada*, nacionalinei pelno nesiekiančiai organizacijai, prižiūrinčiai Kanados kailių pramonę, įskaitant ir vyriausybines reguliavimo tarnybas. Jos veikla apima koordinavimą, mokslinius tyrimus bei komunikaciją su žiniasklaida, plačiąja visuomene ir vyriausybėmis dėl prekybos kailiais ekonominių, socialinių, kultūrinių ir aplinkosaugos aspektų. Darytina išvada, kad šis institutas nėra tiesiogiai susijęs su draudimu tiekti iš ruonių pagamintus produktus rinkai.
- 85 Tačiau iš bylos dokumentų matyti, kad *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* ir *GC Rieber Skinn* bei jas jungianti organizacija *Canadian Seal Marketing Group* tikrai užsiima iš ruonių, kuriuos sumedžiojo ar sugavo inuitai ir kiti asmenys, pagamintų produktų perdirbimu ir (arba) prekyba jais. Tad konstatuotina, kad jų teisinė situacija veikiama ginčijamame reglamente numatyto bendro draudimo tiekti rinkai iš ruonių pagamintus produktus.
- 86 Darytina išvada, kad ieškovai, išskyrus *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* ir *Canadian Seal Marketing Group*, nėra tiesiogiai susiję su ginčijamu reglamentu.
- 87 Kadangi tiesioginės ir konkrečios sąsajos sąlygos taikomos kumuliatyviai, lieka išnagrinėti, ar *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* ir *Canadian Seal Marketing Group* yra konkrečiai susijusios su ginčijamu reglamentu.

Dėl *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* ir *Canadian Seal Marketing Group* konkrečios sąsajos

- 88 Kaip buvo priminta šios nutarties 41 punkte, tam, kad ginčijamas teisės aktas būtų konkrečiai susijęs su kitu fiziniu ar juridiniu asmeniu, o ne su tuo, kuriam skirtas sprendimas, reikia, kad šis teisės aktas šį asmenį paveiktų dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip individualizuoja analogiškai asmeniui, kuriam skirtas sprendimas
- 89 Kaip teisingai pažymi Parlamentas ir Taryba, palaikomi Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, ginčijamas reglamentas taikomas objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms. Konkrečiau kalbant, bendro draudimo tiekti rinkai iš ruonių pagamintus produktus, išskyrus tuos, kurie pagaminti iš ruonių, kuriuos tradiciškai medžioja inuitų ir kitos čiabuvių bendruomenės pragyvenimui, formuluotė yra bendra ir gali būti vienodai taikoma bet kuriam ūkio subjektui, patenkančiam į ginčijamo reglamento taikymo sritį.
- 90 Kaip buvo priminta šios nutarties 85 punkte, *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* ir *GC Rieber Skinn* bei jas jungianti organizacija *Canadian Seal Marketing Group* užsiima iš ruonių, kuriuos sumedžiojo ar sugavo inuitai ir kiti asmenys, pagamintų produktų tiekimu rinkai. Taip jie, kaip ir bet kuris kitas iš ruonių pagamintus produktus tiekiantis rinkai ūkio subjektas, susiję su ginčijamu reglamentu.
- 91 Šiuo atžvilgiu ieškovai teigia, kad inuitų ir kitų asmenų bendrovės, dalyvaujančias produktų iš ruonių gamybos grandinėje, atstovaujančios organizacijos bei produktų iš ruonių perdirbimu užsiimančios bendrovės yra konkrečiai susijusios bent tiek, kiek jis susijęs su jų nariais inuitais arba inuitų pagamintais produktais.

- 92 Negalima pritarti šiam argumentui. Iš tikrųjų, net ir sutinkant, kad susiję ieškovai patenka ne tik į bendro draudimo, bet ir su inuitų kilmės produktais susijusios išimties taikymo sritį, to nepakanka, kad jie būtų individualizuoti taip kaip asmuo, kuriam skirtas sprendimas. Be kita ko, ieškovai visai nepaaiškina, kaip ginčijamas reglamentas paveikia šias organizacijas ir bendroves dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų.
- 93 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* ir *GC Rieber Skinn*, taip pat *Canadian Seal Marketing Group* nėra konkrečiai susijusios su ginčijamu reglamentu.
- 94 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, šį ieškinį dėl panaikinimo reikia pripažinti nepriimtiniu, ir nereikia nuspręsti dėl Tarybos prašymo pašalinti iš bylos ieškinio A7 priedą ir šio priedo ištrauką ieškinyje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 95 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir Parlamento bei Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.
- 96 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Nyderlandų Karalystė ir Komisija turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesessie, Allen Kooneelussie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede ir Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) padengia savo bei Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Nyderlandų Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2011 m. rugsėjo 6 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
A. Dittrich